

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er lidt meget, når socialministeren kommer herop og lægger mig i munden, at jeg skulle have forestillet mig ubetinget tilslutning til socialdemokratiets forslag.

Det, der rent faktisk skete, var, at arbejdsministeren afviste det totalt. Det, der rent faktisk skete, var, at ordføreren for socialministerens parti kaldte det et paradedorslag. Det, der rent faktisk er sket, er, at socialdemokratiet for over et halvt år siden præciserede sine forudsætninger for at være med i de videre drøftelser, og at vi blev kaldt over til den nye socialminister, hvor vi igen præciserede disse forudsætninger, som ikke kunne komme bag på socialministeren, og som man havde haft over et halvt år til at sætte sig ind i – det måtte vi da have en forventning om – og hvor vi også drøftede, hvilke muligheder der var for at komme videre med det, og hvor det så bare viser sig, at det bliver kaldt et paradedorslag, at det bliver en total afvisning.

Hvis ikke det hændelsesforløb havde fundet sted, hvis ikke vi havde været ovre hos den nuværende socialminister og igen præciseret vore forudsætninger, så havde dette mellem spil overhovedet ikke fundet sted, så havde vi været fuldstændig klar over, at der kun var ét forslag at diskutere, og det var regeringens, og dér havde man altså de radikale på plads. Vi havde naturligvis en forventning om – ellers er det jo det rene pjat at blive kaldt over til socialministeren – at der var en vis imødekommenhed over for det socialdemokratiske synspunkt, som vi havde haft lejlighed til at præcisere for over et halvt år siden.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Da jeg ikke har folketingets forhandlinger om første behandling af delefterlønsforslaget på tryk, kan jeg ikke tillade mig at citere fra det. Jeg kan kun sige, at med det forbehold, at jeg kan huske forkert, husker jeg ganske tydeligt, at arbejdsministeren refererede til, at der nu i socialudvalget skulle foregå nogle forhandlinger – arbejdsministeren nikker, og jeg takker for det.

Hr. Erik B. Smith spørger: hvad var formålet med det møde, jeg inviterede socialdemokratiet til? Det var naturligvis at undersø-

ge, når nu socialdemokratiet måtte erkende, at der var et flertal i folketinget for delpensionsforslaget, om der var punkter i delpensionsforslaget, socialdemokratiet kunne tænke sig at få ændret, modificeret, justeret eller drøftet, således at socialdemokratiet kunne få indflydelse på forslaget og til sidst ville stemme for det. Det er dog ikke nogen helt usædvanlig fremgangsmåde for et parti, at man, når man erkender, at der er flertal, men alligevel bliver indbudt til en forhandling, forsøger at få indflydelse på forslaget, og det havde der måske været muligheder for.

Men det er da fuldstændig rigtigt, at socialdemokratiet bekræftede over for mig, at man ønskede delefterlønsforslaget sideløbende, hvorpå jeg foreslog, at vi fik en administrativ-teknisk undersøgelse af, hvordan verden ville komme til at se ud, for jeg syntes, det var svært at overskue, både hvilke grupper der var omfattet, og hvad to forskellige administrationsgrene ville betyde.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Hr. Erik B. Smith kom desværre til at glemme at svare på det, jeg spurgte om. Derfor skal jeg gentage mit spørgsmål: hvad er socialdemokratiets argumenter eller indvendinger imod det svar, vi har fået fra ministeriet om de 4-5 alvorlige ulemper, der er ved ordningen? Og endelig mit eget spørgsmål: hvad er formålet med at køre to ordninger?

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Nu havde socialministeren ikke fortrykket af førstebehandlingen af delefterlønsforslaget. Det har jeg, og jeg vil gerne læse højt fra sp. 11052, hvor arbejdsministeren siger:

»Regeringen finder, at der kun bør være én ordning, og at det bør være delpensionsordningen. Jeg kan derfor på regeringens vegne afvise forslaget.«

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Når hr. Erik B. Smith vil citere, synes jeg også, han skal citere en efterfølgende replik, hvor jeg ganske korrekt, som socialministeren refererede før, henviste til, at der nu skulle foregå forhandlinger i socialudvalget mellem anden og tredje behandling. Det blev